

Bajtársi

XIII. évfolyam 2010. december 4. szám

hírlervél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható ♦ Készült az NCA támogatásával

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Kedves Bajtársak!
Tisztelt Olvasók!

A BEOSZ 2010-ben ünnepelte meg fennállásának 20. évfordulóját: méltó módon tisztelve az alapítók, a kiváló munkát végző tisztségviselők előtt. Mi, utódok és később a Szövetséghez csatlakozók nevében köszöntük meg az elhatározást, az eredményes munkát.

Jövőnkre vonatkozóan is megerősítettük: mi hiszünk szolgálati státuszunkban, a generációk összefogásában, a tettekben megnyilvánuló szolidaritásban, közösségeink iránti felelősségben, az együttműködő hatalomban, mások máltóságának feltétlen tiszteletében.

Köszönöm a közös munkát, a Szövetség céljaihoz való hűséget.

Boldog Karácsonyt és 2011-re szép eredményeket kívánva bajtársi tisztelettel:

SIPOS GÉZA
NYÁ. EZREDES, ELNÖK

Kézfogás a nyugállományúakért

A BEOSZ és a HOKOSZ vezetői nemrégiben rendezett tanácskozáson megvitatták az együttműködés erősítésének lehetőségeit. Sipos Géza és Péter László nyugállományú ezredesek – a két legnagyobb honvédségi társadalmi szervezet elnökei – a tanácskozás bevezetőjében hangsúlyozták, hogy továbbra is elsőrendű feladatnak tekintik

a nyugállományú katonák érdekképviseletét, az idősgondozás egyre növekvő teendőit és a katonai hagyományok őrzését. A tanácskozás során elhangzott, hogy a két szervezet tag-egyesületei a jövőben többet tehetnének a kapcsolataik erősítéséért, az idősgondozás terén felmerült problémák megoldásáért, valamint az önkéntes

tartalékos katonák képzéséért. A konstruktív szellemű tanácskozáson gyakorlatilag kézfogás történt a nyugállományú katonák érdekvédelméért és várhatóan a két szövetség együttműködése a jövőben számos területen az eddigieknél összehangoltabb lesz.

K. L.

Jótekonysági est a Stefánián

Akik ott voltak egyetértettek velem, hogy az Obsitos Fúvószenekar által kezdeményezett és a BEOSZ, illetve a Stefánia Kulturális Központ által felkarolt jótekonysági est nagyon jól sikerült.

Megrázó kisfilmet láthattak a jelenlévők a katasztrófáról és a kárelhárítók, köztük a katonatársaink helytállásáról. Sipos Géza nyugállományú ezredes a BEOSZ elnöke köszöntötte a megjelenteket, köztük egy csokor virággal Stampf Adrient, a ZMNE másodéves hallgatóját, akinek családja szintén a

kolontári károsultak között van. Sipos elnök úr megköszönte a szervezők, a fellépő művészek önzetlen munkáját és az adományozók felajánlásait.

A főszereplő a Fejes István vezényletével fellépő Obsitos Fúvószenekar (a BEOSZ tag-egyesülete) volt. Közkedvelt zenekari műveket adtak elő nagy sikerrel. Az est folyamán

fellépett Gerdesits Ferenc operaénekes, Kapi Gábor, a szentendrei nótáskapitány, Kovács Zoltán tárogatóművész, és hallhattunk egy csodálatos zongoradarabot is. A szünet után kiderült, hogy Szendy Anna a konferálás mellett szépen tud énekelni is, majd a továbbiakban az „obsitosok” és a zenekar szólistái kápráztattak el bennünket játékuikkal.

Csodás este volt. Köszönet érte!

Tartalom

Kézfogás a nyugállományúakért	
Jótekonysági est a Stefánián	2
A nyolcadik fórum	3–11
Minden jó, ha a vége...	12
Évadzáró a BEOSZ	
Tanácsadó Testületénél	
Tiszakürti meglepetés	14
A hagyomány kötelez	
Sitkei emlékezés	16
Régiós találkozó Jánoshalmán	17
Azonos célokért	
Emlékmű az életmentő főhadnagynak	18
Emlékhely a temetőben	19
Baka Múzeum	20
Emléktábla Kmety Györgynek	21
Marcali kulturális sikerek	22
Az özvegyi nyugdíjról – nem csak hölgyeknek!	23
Megy a gőzös...!	24
A hetesek bajtársi találkozója	25
„A haza minden előtt!”	26
Fórum az özvegyeknek	
Koszorú a Bem-szoborra	27
Nyíregyháza 40 éves	
In memoriam	28
Győri Obsitosok	
Obsitos együttes Rétságon	
Hagyományörzés – mesterfokon	29
40 éves a miskolci klub	30
Zalakoppányi kopjafák	31

A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA

FELELŐS KIADÓ:

SIPOS GÉZA NYÁ. EZREDES,
A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC NYÁ. EZREDES
SZERKESZTŐK:

GRÓF FERENC NYÁ. ALEZREDES,
KACSÓ LAJOS NYÁ. EZREDES,
MÉSZÁROS KÁROLY NYÁ. ALEZREDES
A HÍRLEVÉL INTERNETES ELÉR-
HETŐSÉGE: www.beosz.hu
Cím: 1440 BUDAPEST, Pf.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM

A nyolcadik fórum

Megtartottuk a Nyugállományú Katonák és Honvédségi Nyugdíjasok VIII. Országos Fórumát

A tanácskozást nagy érdeklődés, sőt várakozás előzte meg a Szövetség tagjai, tisztségviselői részéről. A fórumon köszöntöttük a HM HVK Személyzeti Csoportfőnökség csoportfőnökét, (a VKF képviselőjét is ellátó) Bozsó Tibor ezredest, a HM Társadalmi Kapcsolatok és Hadisírgondozó Hivatal igazgatóját, dr. Töll László alezredest, katonai szervezetek parancsnokait, a hadkiegészítő parancsnokságok szakembereit, kiemelten fontos együttműködő partnereinket, a HODOSZ, HOSZ, HOKOSZ vezetőit, képviselőit.

A Szövetség tagegyesületeinek elnökei, delegáltjai tájékoztatókat hallgattak meg: a hagyományápolás újszerű céljairól, fontosságáról dr. Töll Lászlótól, az együttműködés lehetőségeiről dr. Gubcsi Lajostól a Zrínyi Média – HM Kommunikációs Kft. ügyvezetőjétől. Érdeklődést váltott ki Dobai Pál tájékoztatója az időskutatás következtetéseiről. Kitűnő, tartalmas korreferátumok hangzottak el Tóth Sándor, Pásztor István, Gondos Ferenc, Sárközi József és Keresztúri László bajtársak részéről.

A BEOSZ elnöke a Szövetség többfunkciós szerepei (szakmai, együttműködő, partneri, aktív részvételi, érdekérvényesítő szerepek) főbb jellemzőinek bemutatása során hangsúlyozta, hogy a Szövetség folytatni kívánja a 20 éve megkezdett, mára kialakult és eredményeket szülő munkáját.

Kiemelte a tárcával, a katonai szervezetekkel való partneri együttműködés fontosságát. Hangsúlyozta, hogy a hatékony érdekképviselési és időügyi munka az állami, szakszervezeti és civil együttműködést igényli, amelyben a BEOSZ természetes és nyilvánvaló résztvevő. A Szövetség érdekvédelmi célja az általa képviselt embertársaink elszegényesedésének, szociális lemaradásának megakadályozása, a rászorultság elvének érvényesítése, a megszerzett jogok legkisebb mértékű csökkenésének, tartalmi kiürülésének megakadályozása, a kedvező feltételek megőrzése.

Természetesen nagy érdeklődés kísérte dr. Simicskó István HM parlamenti államtitkár felszólalását. Az államtitkár meggyőzően, őszintén beszélt a tárca és személyes szerepvállalásáról. Elismerve a BEOSZ 20 éves múltját és tetteit, tisztelettel szólt az idősekről, ragaszkodásukat a hivatás-

hoz, a közösségekhez, a fiatalabb generációhoz, példa értékűnek tartja a társadalom felé is. Kijelentette: számít a BEOSZ érdekképviselési és időügyi munkájára, a nemzeti és honvédelmi érdekek képviselésére, a hagyományápolásban vállalt feladatai teljesítésére, továbbá, hogy garantálják a BEOSZ működési feltételeit, és támogatandónak minősítette a Szövetség közeli és távolabbi terveit. Többek között elmondta:

– Bátorkodom azt a kijelentést tenni, hogy az új költségvetésben is szeretnénk az Önök működési lehetőségeit biztosítani, legalább azon a szinten, mint az elmúlt évben. Ez egy jó hír, mert a miniszterelnök úr és a kormány valamennyi tagja, elsősorban a pénzügyi területen dolgozó Naszvadi és Matolcsi urak megértették, hogy bizony-bizony

a haza védelme fontos feladat, hogy a közreműködő szervezetek tevékenysége kiemelkedő jelentőségű.

A BEOSZ-nak az elmúlt 20 éves tevékenységét nem tisztem értékelni. Önmagában az a tevékenység, az a célkitűzés, hogy összefogja azokat az embereket, akik katonaviseltek voltak, hivatásosak szerződésesek és mások, összefogja a közösséget építő, közösséget ápoló, a nyugállományba kerülő katonák döntő többségét pártolando dolog. Ami az érdekvédelmi oldalát illeti a BEOSZ tevékenységének, hittel vallom, hogy az új honvédelmi tárca értékrendjében, felfogásában, gondolkodásmódjában nincsenek különbségek az Önök célkitűzéseivel, és elképzeléseivel. Kijelenthetem, hogy érdekazonosság van. Azt a tudást, azt a bölcsességet, azt a szakmai kapcsolati rendszert, amit a haza ügyének védelmében Önök fel tudnak vállalni a tárca is szeretné hasznosítani. Ezért is mondom, hogy számítunk Önökre. Tehát együtt tudunk működni a további közös feladatokban. Ebben mindenképpen számítunk az Önök segítőkész hozzáállására és együttműködési készségére. Most a társadalmi és érdekképviselési

szervezetek a miniszter úrhoz tartoznak, de ez a tevékenység az én részemről igényel figyelmet. Ezért vagyok jelen most is, és az elnök úrral is rendszeresen szoktunk találkozni. Törekszünk arra, hogy elismerjük a nyugállományúak munkáját, mint ahogy arra is, hogy akik nyugállományúként valamilyen egyesületben tesznek a honvédelem közös ügyéért, elismerjük a munkájukat. Ezt a rendszert továbbra is működtetni kell. Nyilván jó lenne, ha ez olyan pozitív üzenetet hordozna a fiatalok számára is, amely bizonyítaná, hogy a példaértékű cselekedetek követendőek. Számítunk az elnök úr véleményére, javaslataira messzemenőig támaszkodunk.

Van egy kiváló újságuk, a „Bajtársi Hírlévl”, amelyet én is olvasok, és csak gratulálni szeretnék ahhoz, hogy a közösség formálására, tájékoztatására egy ilyen hírlévllel rendelkeznek. Természetesen az anyagi fenntartásának lehetőségét a költségvetésből tudják fedezni, ezért is fontos, hogy a támogatás megmaradjon. Elolvastam a 2011. évi programból egy részletet. Nekem tetszik. Úgy gondolom, hogy a közös munkában – amelyre hívjuk Önöket –, és a nemzeti együttműködés rendszerében helye van a BEOSZ-

nak. A BEOSZ elnöke megköszönte az államtitkár által elmondottakat. Hangsúlyozta, hogy a nyugállományúak széles rétege és így a Szövetség is a haza, a honvédelem iránti elkötelezettségéből adódóan olyan erőforrást jelent, amely jól szolgálhatja a Magyar Honvédség érdekeit. Az egyesületek közéletben való aktív részvételükkel hozzájárulnak a honvédség, a katonák tekintélyének növeléséhez. Az elnök zárszavában azt kérte a résztvevőktől, hogy vigyék tovább az elhangzottakat. Kérte, hogy újrágondolva a tárcával kialakított kapcsolatokat döntsék el, hogy milyen új feladatokat vállalnak fel, s hogy ebből milyen részvételi stratégia következik a Szövetség számára.

Az időskutatásról

Néhány évvel ezelőtt – éppen a nyugdíjas szervezetek jóvoltából – tettünk, tehettünk egy kísérletet a nyugállományú katonák helyzetének, életkörülményeinek a feltérképezésére – kezdte előadását Dobai Pál nyugállományú alezredes, szociológus, a ZMNE egykori tanszékvezető helyettese, kutatásvezető. Fontosnak tartottuk, hogy meg-

vizsgáljuk milyen körülmények között élnek, milyen lehetőségeik vannak, hogyan gazdálkodnak jövedelmeikkel, s mire elegendők ezek a jövedelmek, miben szenvednek szükségletet, milyen segítségekre várnak, számítanak. Az idén ismét lehetőségünk adódott felmérni az aktuális problémákat.

A kutatások eredménye felvetett néhány fontos kérdést, amelyre nyugdíjasaink a katonai szervezetektől vártak/várnak válaszokat. Ilyenek voltak, pl. a hadsereg átalakulásával, létszámának jelentős csökkenésével megszűntek azok a szervezetek, amelyeket a nyugdíjasok korábban anyaalakulatuknak tarthattak, amelyek rendszeresen segítették őket kapcsolati hálójuk fenntartásában, közösségi tereik biztosításában, eszközeikkel teremtve megfelelő feltételeket a nyugdíjasokkal való rendszeres kapcsolattartásnak. Azt is rögzíthettük, hogy az életkor előrehaladtával egyre erősödik az elmagányosodás, magával hozva sok gondot és nehézséget. Anyagi problémákkal, megélhetési gondokkal is szembe kell nézniük az egyedül maradó nyugdíjasoknak.

A kutatások eredményeként kiderült, hogy nyugdíjasaink anyagi helyzete némileg jobb, mint a társadalom egészében általában tapasztalható, már ami a nyugdíjak összegét illeti. Az elmúlt

5 év alatt sem változott ez a tendencia. Ugyanakkor a róluk való szervezeti gondoskodás a korábbi állapotokhoz képest romlani látszott. Tudjuk, a Magyar Honvédségben 2005 óta jelentős szervezeti változások következtek be, s tovább csökkentek azok a szervezeti elemek, amelyek a humánpolitikai tevékenységkörhöz tartozó feladatokat látták el.

Évek óta van napirenden – a nyugdíjas szervezetek jóvoltából – a gon-

doskodás további formáinak és eszközeinek a fejlesztése, kialakítása, azonban pénzeszközök hiányában rendszeresen lekerültek a napirendről. Feltűntek a tartós gondoskodást megvalósító nyugdíjas otthonok, házak kiépítésének lehetőségei is, azonban sem ismeret, sem akarat, sem pénz nem volt elegendő a tervek megvalósításához. Eme igény vizsgálata volt egyik apropója legutóbbi kutatásunknak is.

A vagyoni helyzet egyik jellemzője az ingatlanra való rendelkezés. A rendszerváltás utáni privatizációs hullámban a többség szerzett valamilyen ingatlant (többségében a szolgálati lakása megvásárlásával). Hobby-telke minden második nyugdíjas családnak van, sokan birtokolnak garázst, vagy lakásukon kívül más lakóingatlant. Az anyagi helyzet meghatározója a megszerzett jövedelem. A nyugdíjasok zöme nyugdíján kívül nem rendelkezik más jövedelemmel. Kisebb hányaduk több-kevesebb rendszerességgel dolgozik, s ebből származik jövedelmének egy nem jelentős része, s csak elenyésző részük kap részvényekből, banki kamatokból, ingatlan kiadásból stb. jövedelmeket.

A megkérdezett nyugállományú katonák átlagosan 137 776.-Ft nyugdíjat kapnak. Ez magasabb, mint az országos átlag, és mintegy 30 ezer forinttal halad-

ja meg a 2005-ben regisztrált adatokat. Különösen a régebben nyugállományba helyezettek nyugdíja alacsony: az 1980 előtt nyugdíjba vonultak 109 ezer, a nyolcvanas évtizedben nyugdíjazottak átlagosan 135 ezer forintot kapnak havonta. A háztartások mintegy harmada egyszemélyes – 126 396.- forint átlag nyugdíjjal – illetve felük házastársi/élettársi kapcsolatban él havonta összesen 145 100.- forintból. A fentiekre figyelemmel valószínű, hogy

futásukat befejezett emberekkel, meg kell találnia azt a tevékenységi formát – ha van rá igénye –, melyet „előző életének” folytatásaként, ha módosított formában, de továbbélhet. Ehhez nyújtanak keretet, biztosítanak feltételeket azok a társadalmi szervezetek, egyesületek, klubok, melyek a honvédség támogatásával jöttek létre.

A katona nyugdíjasok és özvegyeik is tisztában voltak (vannak) azzal, hogy idős koruk egy szakaszában fel kell adni

Korreferátumok

A hagyományőrzésről

A korreferátumok sorát Tóth Sándor nyugállományú ezredes, az Észak-alföldi Régió vezetője nyitotta meg. Hozzászólásában arra vállalkozott, hogy néhány gondolatban felvillantsa a BEOSZ hagyományápoló munkáját, és előre vivő javaslatot tegyen. Úgy vélte,

nyugdíjasaink mintegy 15-20%-a él a létminimum szintjén.

A megkérdezettek életkortól függetlenül rendszeresen találkoznak gyermekeikkel, s a mostani adatok szerint a testvérekkel, mint a legközelebbi rokonokkal, való kapcsolattartás is jellemző. A volt munkatársakkal szinte kivétel nélkül mindenki kapcsolatot tart. Ennek intenzitása változó. Megfigyelhető, hogy ritkultak a rendszeresnek tekinthető heti találkozások, és az éves összejövetelek is. A megkérdezettek többségével az érdekvédelmi szakemberek tartják a kapcsolatot, mely jelentősen, kétszeresére emelkedett az elmúlt években.

A hozzátartozók mellett lennie kell olyan szervezetnek, amely hivatásszerűen foglalkozik az aktív pálya-

megszokott életformájukat. Láthatóan egyre többen ismerték fel közülük lakhatásuk valamilyen otthonban történő megoldásának szükségességét. Mintegy tizede a válaszadóknak komolyabban foglalkozik a gondolattal most is, (tekintve a nyugdíjasok számát ez sem kis szám), de mellettük még 40% fölött van azok száma, akik nem zárják ki a lehetőségét a nyugdíjas otthonba költözésnek, amennyiben úgy alakul helyzetük. A városi környezetben élők között nagyobb arányban vannak, akik nem zárkoznak el mereven ettől a lehetőségtől. Az alapvető igény: a nyugdíjas ház, bizonyos önállóság fenntartásával lehetőleg a lakóhely környékén. Természetesen ez azt is jelenti, hogy nagy helyőrség környezetében tartós igényként is megfogalmazható az ilyen ellátási forma.

hogy a nagy létszámú Szövetség ez irányú munkájára nem fordítanak akkora figyelmet, mint az érdekvédelemre, a nemzedékek közötti összefogásra. Mindez azonban nem azt jelenti, mintha ezen a területen nem lennének eredmények. Mint azt elmondta:

– Hagyományápoló tevékenységünk sokszínűségét a „20 éves a BEOSZ” című kiadvány is igazolja, amelyben erről a területről is beszámoltunk. A 130 szervezetből csak mintegy 20 tag-egyesület mondhatta el magáról, mutatta be, hogyan ápolják a helyi katonai, nemzeti hagyományokat. Az elmúlt húsz év során szerte az országban általunk is kerültek emléktáblák megszünt katonai objektumok falára, emlékhelyek hirdetik elfeledett és a nemzet emlékeztetere méltó személyek hőstetteit, nemzeti,

katonai múltunk kisebb-nagyobb eseményeit. Szövetségi és tagszervezeti kezdeményezésekre emlékezünk évente a Várpalotán és Balatonkenesén létesített emlékparkokban. Emlékeznek a repülők, a tűzterek, lövészek és más fegyvernemek, szakcsapatok BEOSZ-ba tömörült nyugállományú katonái. Évente százszámra kerülnek általunk koszorúk, virágcsokrok nemzeti érzéseink kifejezéséeként civil polgártársaink mellé.

A honvédelem ügyének nyugállományú letéteményeseiként őrizzük a lángot, ápoljuk és továbbvisszük a nemzet haladó szellemét. Eddigi munkáink fő jellemzője az volt, hogy azok zömében civil, tagegyesületi kezdeményezésre valósultak meg. Közöttünk nagyon sok az elkötelezett, kreatív, kezdeményező elme. Így születtek kiadványok helyőrségek, katonai szervezetek, katonai események történetéről.

Az Észak-alföldi Régióban történt a kezdeményezés Rákóczi Ferenc Borsiban található szülőházának felújítására, de segítettük a Beregszászi Főiskola helyreállítását is. Szerveztünk konferenciákat, megemlékezéseket egyesületi szinten, de szaporodnak a régiós rendezvények is. Legutóbb Bodrogkisfaludon és Tokajban jött össze a régiós csapat egy konferencia, illetve egy elfeledett laktanya megjelölése céljából. November 18-án Kmety György hon-

védőbarnoknak állítottunk emléktáblát, egy konferencia keretében. Hagyományápoló munkánkat segítette anyagilag a Honvédelmi Minisztérium és a Szövetség is.

Úgy gondolom, hogy a nemzeti eszme, a katonai hagyományok ápolása lehetne célirányosabb, a rendelkezésre álló források koncentráltabbak. Szükség lenne egy helyzetértékelésre, egy hely-

zETFeltárással a BEOSZ berkein belül, a választási ciklusokhoz kapcsolódóan, egy koncepció megfogalmazására.

Ma a szűkös források időszakában elsikkadnak közel- és távoli múltunk fontos területei. Helyőrségek, laktanyák, a nemzet megbecsülésére számot tartó személyek vesznek a történelem homályába. Az a dolgunk, hogy ez ne így legyen. A BEOSZ mint hagyományápoló szervezet tehetne javaslatokat a hatékonyabb hagyományápolásra, a saját, a minisztériumi és ágazati források ésszerűbb felhasználására, s ebben vállalhatna nagyobb szerepet, állami feladatként, a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum is. Addig is a saját házuk táján sepregetve foglalkozzunk meg elgondolásunkat, koncepciónkot, s annak szellemében működünk közre a katonai hagyományok ápolásában.

A gondoskodásról

A Dél-dunántúli Régió vezetője, Pásztor István nyugállományú ezredes, a szociális gondoskodás néhány kiemelten fontos kérdéséről beszélt. A régióhoz tartozó egyesületek legfőbb feladata, kötelessége a tagjaikról, vagy szélesebb értelemben, a régióban élő nyugállományú katonákról, özvegyekről történő szociális gondoskodás. Ebbe a munkába az is beletartozik, hogy sokan vannak olyanok, akiknek az egyesületekben

történő tevékenykedés, találkozás, a közös programok, a hajdani szolgálati élmények felelevenítése és ismételt átélése az életüket meghosszabbító „terápiát” is jelent. Többek között elmondta:

végtszességet katonaként adjuk meg bajtársainknak. A magam személyes tapasztalatából is tudom, hogy milyen sokat jelent a családnak az érzelmileg nehezen megélhető pillanatokban a pályatársak, a barátok jelenléte,

Baranya megye	437 nyá. katona	764 gond. körbe tart.
Somogy megye	1 228 nyá. katona	1 823 gond. körbe tart.
Tolna megye	150 nyá. katona	291 gond. körbe tart.
Összesen:	1 815 nyá. katona	2 878 gond. körbe tart.

– A Nyugat-magyarországi Hadkiegészítő Parancsnoksággal és a régió területén lévő toborzó- és érdekvédelmi irodákkal számon tartjuk a nyugállományúakat és a gondozási körbe tartozókat. Az adatok jól érzékeltetik a helyzetet:

Az utóbbiak köréből a katonákat jellemző tartásból, vagy valamilyen szegényérzetből eredően a legritkább esetekben jönnek csak segítséget kérni. Problémáikat a végsőig maguk próbálják meg orvosolni, megoldani. Ezért ennél a rétegnél nekünk kell kezdeményezni az élethelyzetük legcélszerűbb megoldását, esetleg az üdülői beutalót, a rehabilitációs kezelést, a kórházi ellátást vagy a segélyezést. Ez különösen azoknál a bajtársainknál és hozzátartozóinknál fontos, akik kiesnek a látókörünkből, szórt településeken élnek, és a látogatások során az egyesületi tagoktól szerzünk tudomást arról, hogy hajdani bajtársunk szociális körülményei, egészségügyi helyzete miatt támogatásra szorul.

A mi korosztályunkban igen erősen él még a testületi szellem, az együvé tartozás, az egymás iránti szolidaritás. Tagjaink szívesen részt vállálnak a látogatásokban, egymás segítségében. Nem egy példája van annak, amikor egyesületeinkből önként mentek a rászoruló kollégának ebédet vinni, bevásárolni vagy kitakarítani a lakást. Különösen fontos segítség ez azoknál, akiknél távol él vagy már nincs család.

Esetenként így sikerült áthidalni a betegség utáni felépülést vagy tovább biztosítani a megszokott környezetben való maradást. Igazából számukra az jelentene megoldást, ha a közeljövőben létrejönne az egyedül maradt, támogatásra szoruló katonákat és özvegyeket befogadó, honvédség által működtetett Idősek Otthona.

Végso szomorú kötelességünk, hogy a szociális gondoskodás részeként a

szolidaritása, hiszen a kolléga iránti együttérzésből, a család kérésére, évente 20-25 fő temetésénél mondom el a búcsú gondolatait.

Remélem, hogy a több évre visszatekintő tanácskozásunk, a nyugállományú katonák, honvédségi nyugdíjasok fóruma – mely sorrendben már a nyolcadik – megerősíti, hogy a honvédség létszámával megegyező, a honvédelem iránt elkötelezett nyugállományú réteg ott áll a tényleges haderő mögött. Ez a réteg életkortól függetlenül ma is magáénak érzi a honvédséget, örül a sikereknek és rosszul éli meg a kedvezőtlen híreket. Remélem, hogy szövetségünk jubileumi állásfoglalása kedvező fogadtatásra talál a tárca részéről és kezdeményezéseink, javaslataink támogatásban részesülnek.

Az önkormányzatról

A Zalaegerszegi Honvédklub elnöke, Gondos Ferenc nyugállományú ezredes, az önkormányzattal való stratégiai együttműködés kialakításának fontosságáról beszélt. A 42 éves múlt

visszatekintő zalaegerszegi egyesület jelenleg 163 főt számlál. A jelenlegi működési gyakorlata több évtized alatt alakult ki, kapcsolatrendszere az érdekek által motivált, a kölcsönös előnyök megszerzésére irányul, és a felek által tudatosan vállalt kötelezettségek teljesítésén alapuló együttműködésben valósul meg. Az ezredes így folytatta:

– Testvéregyesületeink hasonló alaprendeltetésűek, az egyesülési jogról szóló törvény alapján jegyezték be őket, ezért az együttműködésre épülő kapcsolatrendszerüket és főbb feladataikat tekintve azonosságok fedezhetők fel. Ennek okán emelem ki mondandómban az önkormányzathoz fűződő kapcsolatunkat és bemutatom annak általam fontosnak vélt elemeit. Teszem ezt azért is, mert vélhetően néhány új mozzanat is érzékelhető lesz mondanivalómban.

Alapelvnek tekintem a támogatások, a pénzügyi források megszerzése és felhasználása tekintetében, hogy egy bejegyzett civil szervezet működéséről önmagának kell gondoskodnia, lehetőleg helyben előteremtett pénzügyi források felhasználásával. Emellett továbbra is szükség lesz a HM támogatására, így a helyiségre, a buszra, a kilométerre stb.

Ez azt jelenti, hogy a működési forrásokat döntően ott kell megtalálni, ahol az egyesület működik, ahol tagjai élnek és dolgoznak, vagyis nekünk helyben Zalaegerszegen. Így egyesületünk stratégiai partnerének tekintem Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzatát. (Véleményem szerint az egyesület által megszerezhető egyéb pénzügyi forrásokat, így a HM-tárcától kapottat is kifejezetten honvédelmi értékközvetítésre, illetve ehhez kapcsolódó programjaink megvalósítására kell fordítani.)

Fontosnak tartom ugyanakkor azt is, hogy a működés pénzügyi forrásai stabilak, tervezhetőek legyenek és ne esetenkénti támogatásra, adományokra épüljenek. Ne adományok alapozzák meg az egyesület tevékenységét, hanem az együttműködésből adódó, konkrétan elvégzett munka ellentételezése biztosítsa a működés pénzügyi fedezetét.

Felfogásom szerint erre kitűnő lehetőséget ad a helyi önkormányzattal való együttműködés, melynek elméleti előmunkálatait a BEOSZ 2008-ban, a polgármesterek fórumán el is végezte. (Köszönet érte!)

A HM illetékes szervével és a helyi

önkormányzattal történt előzetes egyeztetés alapján írtuk alá a működési forrásokat biztosító – a következő évben hatályba lépő – együttműködési megállapodást Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzatával.

A megállapodásra támaszkodva elvégeztük, és folyamatosan végezzük az alábbi feladatokat:

- Közreműködünk az önkormányzat idősgügyi munkájában;

- Felkutatjuk a nehéz élethelyzetben élőket;

- Végezzük a gondoskodási kör érdekvédelmi feladatait (a Toborzó és Érdekvédelmi Irodával együttműködve);

- Az időseket érintő információkat eljuttatjuk az érintettekhez;

- Emlékszobát és emlékművet avatunk 2009-ben, a helyőrségben szolgálatteljesítés során elhunyt katonák és az egykori katonai szervezetek emlékére;

- Részt veszünk és közreműködünk a katonatemetők gondozásában. Ebben az évben a II. világháború befejezésének 65. évfordulója alkalmával rendbe tettük a szovjet hősi temetőt, és a voronyezsi patriarcha érkezése előtt (keresztzszenelés) ismételten elvégeztük a temető karbantartási munkálatait. Október 25-én az I. világháborús olasz–ukrán temetőben végeztünk társadalmi munkát;

- Jelentős szerepet vállaltunk és vállalunk a hősök napi megemlékezések szervezésében (2010-ben az ünnepi megemlékezésre Berta Tibor ezredest, a tábori püspök általános helynökét kértük fel.);

- Minden állami és nemzeti ünnepen egyenruhában veszünk részt és koszorúzunk;

- Támogatjuk az általános és középiskolások részére szervezett történelmi és honvédelmi ismereteket is feldolgozó vetélkedőket;

- Részt vállalunk az ifjúság katonai pályára irányítását segítő rendezvények szervezésében, lebonyolításában (Göcsej Harci Túra).

Az önkormányzat a fentiek végrehajtása esetén működési forrást biztosít egyesületünk részére, valamint évi négy alkalommal többelhelyiséget nagyobb létszámú rendezvényeink megtartására.

Egyesületünk többéves munkája, az önkormányzat nyitottsága és segítőkészsége vezetett el ahhoz a példaértékű együttműködéshez, melyre méltán lehet büszke a város és egyesületünk egyaránt.

A kötődésekről

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségéhez tartozó tagegyesületek

közös jellemzőiről, az anyaalakulathoz, helyőrséghez való kötődésekről szóló Sárközi József nyugállományú ezredest, a tatai Honvéd Bajtársi Klub elnöke. Mint azt kifejtette, természetes a kötődés a honvédelmi tárcához és az anyaalakulathoz, a helyőrségben szolgálatot teljesítő, esetükben az MH 25. Klapka György Lövészdandárhoz.

A honvédelmi tárcához és az alakulatokhoz való kötődés a hagyományápoláson, a katonanemzedéki találkozókon, a megemlékezéseken (hősök napja, fegyvernemi napok, évfordulók, állami nemzeti ünnepeink) keresztül valósul meg. Az önkormányzattal való együttműködésben mindig számíthatnak a pályázatokra és a közös rendezvényekre. Többek között elmondta:

- A közösségi élet frissítése érdekében életre hívtuk a junior pártoló tagság rendszerét, melynek eredményeként a tagság mintegy 20-40%-a az aktív állomány köréből kerül ki. Sűrű teendők miatt az aktivitásuk változó, de a fő törekvésünk az, hogy minél több katona vegyen részt a rendezvényeinken. Tatán szeretik a katonákat, a bajtársi klubnak munkával szerzett megbecsülése van.

Az önkormányzattal való együttműködés az utóbbi években jó szinten stabilizálódott, amelyben közrejátszott, hogy három cikluson keresztül magam

is tagja voltam az önkormányzatnak. A rendezvényeinkhez szükséges támogatásokért rendszeresen pályáztunk, és az elnyert 50–100 ezer forint támogatás eredményesen segítette programjainkat, főleg a honvédelemmel kapcsolatos, közösségi rendezvények lebonyolítását. Kiemelkedőnek tartjuk a nemzeti összefogáshoz kapcsolódó közös tevékenységet, amit az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulójának megünneplése, valamint a Tata város katonamúltját bemutató Tata Katonái kiállítás megrendezése fémjelzett. Az önkormányzattal való együttműködés szép példája 1998-tól az idősök hetének megrendezése, amelyen a város idős polgárainak színes, érdekes programokat szerveztünk. Ebből az eseménysorból egy nap a Tiszti Klubban zajlik, ahol mi vagyunk a házigazdák – pályázatokkal, idősklubok kulturális fellépéseivel tesszük színessé. Jó érzés, amikor a klub színházterme 150-160 fővel megtelik.

Köszönet az alakulat, a tiszti klub támogató együttműködéséért, amely erősítette közös kapcsolatainkat és a klub jó hírét. A tatai Honvéd Bajtársi Klub 20 éve tagja a BEOSZ-nak, és mint a BEOSZ tagszervezete, eddig is élvezte a HM támogatását. Kérjük, hogy ezt az anyagi és erkölcsi támogatást a továbbiakban is biztosítsák.

Az érdekvédelemről

A Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége képviseletében Keresztúri László nyugállományú ezredes, a szövetség alelnöke osztotta meg gondolatait a fórum résztvevőivel. Bevezetőben vázolta szervezetük történetét, eddig végzett munkáját, hangsúlyozva a nyugállományú tagjaikkal való foglalkozás, a velük való törődés, a gondoskodás fontosságát. Majd így folytatta:

– Nyugállományú tagságunk érdek-

védelme a szó jogi értelmében a Toborzó és Érdekvédelmi Központokon, illetve irodákon keresztül, valamint a BEOSZ érdekvédelmi tevékenységével valósul meg. Viszont az érdekvédelemnek, a gondoskodásnak számunkra van egy másik olvasata is. Egy olyan megközelítés, ahol nem a jogszabályok által előírtak a meghatározók. Nyugállományú tagjaink – függetlenül attól, hogy mely korban voltak aktív katonák – éveket, évtizedeket töltöttek el a haza szolgálatában. Mindezt önzetlenül, és mint ejtőernyősök önként tették, hiszen az ejtőernyőzés, így a katonai ejtőernyőzés is önkéntes alapon szerveződik. Csak azok vettek, azok vesznek benne részt, akik ezt önként vállalták. Jól érezték magukat ebben a körben, és valamikor el sem tudták képzelni, hogy kikerüljenek ebből a csapatból. A nyugdíjkorhatár elérésekor mégis bekövetkezik ez a helyzet. Ezt sokan traumaként élik meg, kiszakadnak egy csapatból, de még nincs egy másik kör, ahová társulhatnának. Az egyikhez már nem, a másikhoz még nem tartoznak. Feleslegesnek, haszontalannak, elesettnek, kiszolgáltatottnak érezhetik magukat, éppen úgy, mint amikor egy több évtizedes házasság után időskorban a feleség eltávozik a családból, és a férj, akiről mindig gondoskodtak, akit ki-

szolgáltak, hirtelen magára marad. Az ilyen helyzeteket a legjobb szándék mellett sem lehet csupán jogszabályokkal kezelni, megoldani.

Többek között ezért is döntött úgy 1991-ben a Veterán Ejtőernyősök Szövetségének vezetése, hogy nevet változtat, és mint bajtársi szövetségbe – mely nemcsak nevében változott – a veteránok mellé várja azokat az aktív ejtőernyős katonákat, akik önként vállalják a tagságot. Most is számos hivatásos és szerződéses katona tagunk van, így együtt él a múlt és a jelen, együtt a „CSALÁD”. Rendszeres a kapcsolat az ejtőernyős kiképzést folytató katonai szervezetekkel, részt veszünk egymás rendezvényein, egymás életében. Volt, hogy az ejtőernyősök napját – március

Így biztosítani tudjuk – ha nem is olyan formában, mint volt aktív korukban –, hogy a nyugállományú tagjaink továbbra is részesei legyenek a nagy „család” életének, továbbra is fontosnak érezzék magukat, és abban a körben, amelyben adott esetben évtizedeket töltöttek el, az utódokkal együtt gondolkodjanak a múltról, a jelenről, és nem utolsósorban a jövőről. Ebben a körben tagjaink ismét aktívnak, fontosnak, fiatalabbnak érzik magukat, és ezt megítélésünk szerint semmilyen jogszabállyal nem lehet elérni, pótolni. Mindezen lehetőségekért természetesen nagy köszönet illeti a Magyar Honvédség vezetését, az ejtőernyős kiképzést is folytató katonai szervezeteket, – különös tekintettel a szolnoki alakulatokra –, akik nélkül az

pl: a pályázati rendszer, idősök otthona, MH Szociálpolitikai Közalapítvány támogatása, helyőrségi művelődési otthonok sorsa, tagegyesületek működési feltételeinek biztosítása, szolgálati nyugdíjrendszer belső feszültségeinek csökkentésére irányuló szándékok, a honvédelmi és a honvédség feladataihoz való szorosabb kapcsolódás lehetőségei, az aktív állomány közösségi feladatokba történő bevonásának honvédségi szándéka, a fegyveres őrzés feladataiba a nyugállományú katonák részvételének lehetőségei, hogyan alakul a Honvéd Önkéntes és Magán Nyugdíjpénztár nyugállományú tagjainak helyzete, stb. Reményeink szerint a elkövetkező fórumokon, tanácskozásokon ezekre válaszokat kapunk.

23-át – az újdörögdi gyakorlótéren az MH. 34. Bercsényi László akkor mélységi felderítő, ma különleges művelési zászlóalj gyakorlatán ünnepeltük. Némelyeket közösen szervezzük, ilyenek például az évente hagyományosan megrendezendő ejtőernyősnapok, melyek a katonákkal közös ünnepi állománygyűléssel kezdődnek és este közös ejtőernyősbállal fejeződnek be.

ilyen irányú tevékenységünk nem valósulhatna meg.

A fórum során feltett, illetve írásban beérkezett kérdésekre a válaszokat – a felkért előadók más irányú elfoglaltsága miatt – sajnos nem kaptuk meg. Ezeket előre jeleztük, illetve írásban beérkezett felvetések voltak. Ilyen felvetések

A kérdéseinket a válaszok kérésével együtt elküldjük a HM Társadalmi Kapcsolatok és Hadisírgondozó Hivatal igazgatójának.

A fórumon résztvevők – mintegy emlékeztetőül – megkapták a BEOSZ Választmánya Deklarációját és a BEOSZ Jubileumi Állásfoglalását, valamint a Szövetség 2011. évi kártyanaptárát.

FOTÓ: KACSÓ LAJOS

Minden jó, ha a vége...

A ceglédi Dózsa György Honvéd Nyugdíjas Egyesület tagjai bensőséges ünnepségen emlékeztek meg szervezetük megalakulásának 40. évfordulójáról. A szépszámu meghívott vendég mellett, az egyesület valamennyi mozgásképes tagja megjelent a rendezvényen.

Az évfordulás megemlékezést Svábenszki Pál nyitotta meg, aki erre az alkalomra írt „Köszöntő” című versét szavalta el. Őt követte Bobvos Pál nyugállományú alezredes elnök, aki ünnepi beszédében felidézte a megalakulás történetét. Fontosnak tartotta kiemelni, hogy a nyugdíjas katonákat mindig összekötötte az együvé tartozás, a bajtársiasság érzése, ezért igény volt a klub létrehozására. Sajnos a huszonnyolc alapító tag közül ma már csak a 96 éves Nyúli György, Gyuri bácsi él.

1989-ben az új „Egyesülési törvény” szerint átgondolták a klub működését, újra alakuló közgyűlést tartottak, amelyen már hetvennyolc tag vett részt. 2004-ben máról-holnapra bezárták a

helyőrségi klubot, így az „utára” kerültek. Bobvos Pál köszönetet mondott a városi rendőrkapitányságnak, mert befogadták az Egyesületet, és hat évig méltó működési feltételeket biztosítottak. A tagság nevében külön is köszönetét fejezte ki Földi László országgyűlési képviselő, polgármesternek, mert végleg az Egyesület rendelkezésére bocsátott egy szép közösségi helyiséget. Az Egyesület történetének felidézése során a résztvevők gyakran helyeselve bólogattak, és az obsitosok szemében nemegyszer könny csillant... Az elnök befejezeként annak a reményének adott hangot, hogy az újabb negyven év során a mindenkor tagok jó baráti közösségben töltik el a nyugdíjas éveiket.

Ezután Kovács József vezérőrnagy, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság parancsnoka, Magócsi Zoltán nyugállományú ezredes, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének alelnöke, illetve Győri Károly és Kővári Gyula nyugállományú ezre-

desek köszöntötték a közgyűlés résztvevőit, oklevelet, emléktárgyat adtak át az elnökeknek.

A hivatalos részt fergeteges hangulatú ünnepi műsor zárta.

A közös ebéd előtt a rendezvényt szponzoráló Földi László mondott pohárköszöntőt, megígérve, hogy a jövőben is lehetősége szerint segíti, támogatja az Egyesületet. A résztvevők ebéd után, jó hangulatú, hosszúra nyúlt baráti beszélgetésen idézték fel a közös emlékeket.

KOCSIS ISTVÁN

KÖSZÖNTŐ

Köszönteni jöttünk,
Jelent és a múltat.
S büszkén visszük tovább
ma a megújultat.

Akik megálmodták
ezt a szövetséget,
magasra emelték
előttünk a léceket.

Mi az elvárásnak
Megfelelni vágyunk.
Szilárd kapocsá vált
izmos kézfogásunk.

Szép ez a mai nap.
Canossánknak vége!
Ismét van otthonunk,
s ünnepelünk végre.

Hontalanok voltunk,
de volt kitartásunk.
Dühös türelemmel
folyton replikáztunk!

Jussunk követelve,
sokan élen jártak.
Megoldást keresve
nem csodára vártak.

Percig sem csüggedő
konok türelemmel,
győzködve küzdöttek
meg a „hegymenettel”!

Nem hagyták vetélni
azt a jogos vágyat,
mely a kötődése
múltnak és a mának.

Küzdelmüknek jussa,
melyet ma csodálunk.
Szeretjük a klubot,
mert az a mi várunk!

Az a kis helyiség
otthont nyújtó fészek!
Melegét őrizni
Legyünk tetterre készek!

Köszönet, köszönet
minden küzdő társnak.
ők a kovácsai
a folytonosságnak.

Negyven év bugyrából
üzen ma a távol ...
Büszkéek vagyunk rátok,
s dalt zengünk a máról!

Hús vagytok a húsból!
Vér vagytok a vérből!
Szálfává nőtt sarjak
ősök gyökeréből.

Nemzedékünk kardját
nem csúfítja csorba!
Amire esküdtünk,
nem hullott a porba.

Megvívtuk a csörténk!
Dübörgött a pástunk!
De a nemzet ellen
soha nem csatáztunk.

Lányaink, fiaink
állnak őrt a vártán!
Repes a mi szívünk
helytállásuk láttán.

Honszerelmünk lángja,
egyként fűti vérünk:
szent magyar hazánkhoz
örök a hűségünk!

Legyen a mai nap,
Emlékeink éke!
S hulljon nemzetünkre
áldásként a béke.

Svábenszki Pál

Évadzáró ülés a BEOSZ Tanácsadó Testületénél

Megtartotta évadzáró ülését a Szövetség Tanácsadó Testülete. A betegsége miatt távollévő Végh Ferenc nyá. vezérezredes helyett, Simon Béla nyá. ezredes elnöklével megtartott ülésen a testület Integrációs, együttműködési és kommunikációs szakbizottságának elnöke, Erdős László nyá. ezredes beszámolt a tagozatok, szakbizottságok féléves munkájáról. A bizottság elnöke tájékoztatta a testületet, hogy a 2008. májusi újjáalakulás óta, a BEOSZ elnöksége által kért és feldolgozásra ajánlott témaköröket a tagozatok és a szakbizottságok elvégezték, üléseiken megtárgyalták, majd hasznosításra a BEOSZ elnökségének megküldték. Ennek keretében, a testület ajánlással élt, a BEOSZ kommunikációs stratégiájának, a hagyományápolás és az egyesületeknek önkormányzatokkal való kapcsolatuk fejlesztésére, a hivatásos és szerződéses állománnyal való kapcsolattartás átalakítására, a megnövekedett létszámú női tagság nagyobb mértékű bevonására az egyesületek és a Szövetség vezető testületeibe, valamint a HM és a Szövetség idősgyi kapcsolatai erősítésére.

A tájékoztató végén a testület megvitatta az előterjesztést, majd határozatában elfogadta azokat a javaslatokat, melyeket ajánlásként a BEOSZ elnöksége részére megküld.

Az ülés következő napirendjében a testület megtárgyalta és elfogadta a 2011. évi feladattervét, melyben kiemelt szerepet kapott az új rendvédelmi Szövetségről szóló beszámoló, a nők, özvegyek, katona feleségek helyzete a Szövetségben, valamint a szerződéses, misszióban lévő, és az önkéntes tartalékos katonák körében végzendő jövőbeli tevékenység. A 2011. év II. félévének meghatározó feladata lesz a 2012. évi választásokra való felkészülés és annak szakmai támogatása.

A testület ülésén részt vett és felszólalt Magócsi Zoltán nyá. ezredes, alelnök, aki megköszönte az eddig végzett munkát, bízva abban, hogy továbbra is számíthat a grémium tevékenységére a BEOSZ elnöksége.

Az ülést követően a testület kerek évfordulós tagjait köszöntötték.

ERDŐS LÁSZLÓ NYÁ.EZDS

Tiszakürti meglepetés

Ragyogó napfény, csodálatosan szép idő ragyogta be ezt a napot. Ünnepelőbe öltözött tiszakürti emberek és vidékről érkezett vendégek gyülekeztek a Tiszakürti Arborétum rendezvényháza előtt. A meghívás ünnepi önkormányzati

testületi ülésre szól. A rendezvényház ízlésesen, az arborétum virágaiból kötött asztali díszekkel, ünnepi terítéssel fogadta az érkezőket.

Figyelmes, udvarias köztisztviselők kísérték a kijelölt ülőhelyre a meghívott

vendégeket. Már ekkor lehetett érezni, hogy meglepetésre készülnek. Dr. Holló József nyá. altábornagy megérkezése, valamint a kivetítőn megjelenített Patrona Hungariae szobor avatóünnepsége bizonyossá tette, az ünnepi

testületi ülés mitől is lett még „ünnepebb”. Tálás László polgármester köszöntötte a megjelenteket, külön dr. Holló József nyugállományú altábornagyot, Fekete József és Dóri József nyugállományú ezredesteket. Dr. Holló József, az ülés díszvendége meleg szavakkal emlékezett meg az egy éve történt Hungariae szoboravató ünnepségről. Méltatta a települést, az önkormányzatot, a polgármestert és nem utolsósorban a szervezőket, akik nagy-nagy lelkesedéssel, kitartással, magyarságukat, a múltat, hőseinket büszkén vállalva tették a dolgukat. A helyreállított szobor példa, kis településünk ékessége! Hisszük, hogy védelmet nyújt, őrizve 137 halottunk emlékét!

Meglepetés volt számunkra, hogy e tiszakürti kezdeményezést a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum főigazgatója kitüntetésekkel értékelte. Név szerint: Tálás László polgármester vehette át az arany emlékérmét. Megköszönte neki és testületének, hogy lehetővé tették a szobor helyreállítását.

További kitüntetettek: Hajdú Lajos képviselő, dr. Boros Gábor állatorvos, Komlós Zoltán vállalkozó, Bordás Istvánné, a Tiszazugért Közhasznú Alapítvány elnöke, akik a tiszakürti Patrona Hungariae hősi emlékmű újbóli elkészítését kezdeményezték és felavatását megszervezték. Áldozatos munkájuk elismeréseként ezüst emlékérem kitüntetést kaptak. A Tiszakürt Köz-

ségért Emlékplakettet Fülöp Zoltánné vehette át, kiemelkedő közösségi munkájáért. Ezután egy újbóli meglepetés következett: Tálás László polgármester, a Patrona Hungariae szobor (185 cm magas) 30 cm-es másolatát adta át dr. Holló József nyugállományú altábornagy részére, hogy őrizze meg az idők végezetéig a Hadtörténeti Intézet és Múzeumban.

Büszkék lehetünk, hogy kis településünk törekvéseit, benne a szervezők munkáját ilyen elismerések öregbítik! A kitüntetéseket tisztelettel megköszönve: „Hazát, hitet nem cserél az ember, amiként arcot sem. Mindkettőt ősünk hagyta ránk, s a hűség kötelez!”

Egy hősi halott leszármazottja:
BORDÁS ISTVÁNNÉ
Tiszakürt

A hagyomány kötelez

A BEOSZ Közép-dunántúli Régió idei soros kihelyezett régióértekezletére ezúttal Badacsonylábdiban, az 1. számú KORK (Kiképzési-Oktatási és Regeneráló Központ) területén került sor. Ebben a csodálatos őszi, október eleji időben igazán kellemes környezetben munkálkodhattunk.

Az értekezletet – meghívásunknak eleget téve – megtisztelte Sipos Géza nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnöke, valamint Lipka Violetta őrnagy asszony, a Nyugat-magyarországi Hadkiegészítő Parancsnokság érdekvédelmi főtisztje. Az értekezleten részt vett a régió elnöksége és jelen voltak a tagegyesületek elnökei és házastársaik is.

Sipos Géza a BEOSZ elnöke az aktuális hírekről, az idősgyűről és az érdekérvényesítésről beszélt, majd a jövő évi tervezéssel kapcsolatos javaslataival segített bennünket, amelyet ezúton is köszönünk. Lipka Violetta tájékoztatójában elhangzott, hogyan végzi a hadkiegészítő parancsnokság a nyugállományúak és hozzátartozóik érdekében a munkáját, és milyen területekre terjed ki a figyelmük. Ezt követően kérdésekre válaszolt. Neki is köszönjük a részvételét.

Célunk az volt, hogy a munka mellett a klubelnökök és a régió elnöksége jobban megismerje egymást, és kellemes hangulatban teljen el a hétvége. Úgy érzem, ez nagyszerűen sikerült, köszönhető ez elsősorban Nacsza Ferencnek és feleségének, Hildának,

akik a szabadidős programról gondoskodtak. Ennek megfelelően a „lányok” délután sétát tettek a környékén, majd vacsora után mindannyian a közeli Szent György-hegy egyik szőlőjébe utaztunk, ahol – Nacsza Ferenc közreműködésével – a Killer Pincészet borait és sajtjait kóstolhattuk meg. Sokak szerint ez volt a nap legjobb része. Így legalább az éjszakát jól elfáradva tölthettük el.

Másnap reggeli után megköszönve vendéglátóink gondoskodását – melyet most is köszönünk Mohl Ferencnek, feleségének és a konyhai dolgozóknak, büfésnek – konvojban elindultunk Tapolcára. Sikerült ismételten jó időt kifognunk, így egy kellemes sétát tettünk idegenvezetőnk – Szatmári Jánosné Marika – segítségével. Meglátogattuk a temetőt is, ahol örömmel konstatáltuk, hogy a Tapolca és Környéke Honvéd Bajtársi Egyesület igen nagy gondot for-

dít a katonahősök és elesettek emlékhelyének ápolására, gondozására. Visszafelé a városban több szépen felújított épületegyüttest és szobrot láthattunk, amelyek csak növelik Tapolca idegenforgalmi nevezetességeit.

Mindezeket megállapítva már kicsit bágyadtan közelítettük meg ebédünk színhelyét, a Tóparti Éttermet, ahol már vártak bennünket, és gyorsan ki is szolgálták részünkre a finom menüt. A délután folyamán még páran kihasználtuk a lehetőséget és bementünk a helyi Tavasbarlangba, ahol már ismét van víz és lehet csónakázni. Igazán nagy élmény volt, mint ahogy az egész összejeövetelünk is! Még egyszer köszönet mindenkinek, akik szervezték, illetve részt vettek rajta!

ERDŐS GÉZA NYÁ. ALEZREDES
KDR RÉGIÓVEZETŐ

Sitkei emlékezés

Idén is megemlékeztek a sitkei Világháborús Hősök és Áldozatok Emlékparkjában az I. és II. világháborúban hősi halált halt magyar és külföldi katonákról. A rendezvényen részt vettek a hazánk-

ba akkreditált katonai attasék, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum képviselői, állami és társadalmi szervezetek, civil egyesületek. A megemlékezés az európai országok lo-

bogóinak felvonásával vette kezdetét, majd köszöntötték a megjelenteket, így Makszim Vorobjev ezredes, Oroszország katonai attaséjának első helyettesét, valamint Szegő László ezredes, a köztársasági elnök főhadsegédjét. Ünnepi beszédet mondott Kiss Zoltán nyugállományú alezredes. Beszédében emlékeztetett az indulásra, valamint arra, hogy a világháborúk során hány millió katona vesztette életét, áldozta fel ifjúságát a hazáért, hányan kerültek fogásba. A szónok szerint senki sem születik hősnak, de ott, abban a helyzetben, bizonyos cselekedetekkor felértekelődik a tett, a hit, a védelem és mindez együtt naggyá, hőssé teheti az embert. Hány és hány katona alussza

örök álmát valahol a világon (talán valaki gyújt egy mécsest a sírjukon), lehet, hogy névtelen, lehet, hogy ismert hős-

ként, de emlékezünk rájuk, itt élnek velünk, a szívünkben, a gondolatainkban. A nemzet életéért mentek a halálba.

Halottak napja Szombathelyen

A hagyományokhoz híven Szombathelyen a temetőben a 83. gyalogezred I. világháborús emlékművénél, majd a hősi halottaknál a „Kürtös szobránál”, továbbá a II. világháború áldozatainak emlékművénél valamint Szombathely város elhunyt polgármestereinek sírjánál történtek a megemlékezések, ahol a Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület is koszorúzott. Irodalmi műsort adott Szombathely Város Polgármesteri Hivatalának Versmondó Stúdiója.

Régiós találkozó Jánoshalmán

Az igen csak rossz idő ellenére – bár az időjárás a katona legjobb barátja – három megye Bács-, Csongrád-, Békés-, közel háromszáz nyugálománnyú katonája, volt polgári alkalmazottja és hozzátartozói, barátaik gyülekeztek Jánoshalmán a „Király Lovas Tanyán”.

Az egyesületeket meleg szeretettel és forró virslivel várták a rendezők, a jánoshalmi Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesület szervezési feladatokkal megbízott tagjai.

A reggeli elfogyasztása és egy kávé – valamint nemesebb italok – melletti beszélgetés a régen látott volt katonatársakkal, feleltette a rossz időt.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége Dél-Alföldi Régiójának (BEOSZ-DAR) tagjai minden évben – ez alkalommal immár tizennegyedszer – tartanak bajtársi találkozót valamelyik

tagegyesület szervezésében, módot adva egymás településeinek, egyesületi életének jobb megismerésére.

A találkozót Györgypál Csaba nyá. alezredes a jánoshalmi egyesület elnöke nyitotta meg, majd Horváth Balázs nyá. ezredes a BEOSZ-DAR elnöke, Czeller Zoltán Jánoshalma polgármestere végül Bányai Gábor a Megyei Közgyűlés elnöke köszöntötte a résztvevőket.

A köszöntők után Horváth Balázs nyá. ezredes egy-egy emléklapett és oklevél átadásával köszönte meg a „Bajtársi találkozó” támogatóinak – Bányai Gábornak, Czeller Zoltánnak, Ádám Gyulának, Petróczy Ferencnek, Király Sándornak, Pethő Zoltán vállalkozóknak és Mészáros Máténé a Borotai Takarékszövetkezet Jánoshalmi Kirendeltség vezetőjének – önzetlen segítségét.

A köszöntők után Magyar Magdi

vezetésével az egyesület „PÖNDÖLŐSÖK” citera együttese szoknyában majd pöndölből szórakoztatták a jelenlévőket. Meglepetést váltott ki a színpadra bevonuló kunfehértói „apácák” megjelenése. Műsoruk az „APÁCASHOW” szintén nagy tetszést aratott.

A műsorok után folytatódtak az „emlékszel mikor...” baráti beszélgetések, a jelenlévő DAR választmányi tagoknak pedig módjuk volt a közeljövő feladatainak megbeszélésére.

Az ebéd – babgulyás „KISPITYU” módra, túrósbuktával – feltette a „koronát” a rendezvényre. A beszélgetések és „a barátkozás” az ebéd után, a késő délutáni órákig folytatódtak és igen jó hangulatban fejeződtek be.

Az egyesületek azzal a reménnyel és a találkozóra emlékeztető „Emléklaplackkal” köszöntek el, hogy jövőre ismét egy ilyen jó hangulatú bajtársi találkozó résztvevői lehetnek.

GYPCS

Azonos célokért

A Honvédelmi Minisztérium 1972-től kezdődően – alapos válogatás után – HM ösztöndíjas magyar hallgatókat irányított a műszaki tudományok lengyel katonai fellegvárába, a varsói Katonai Műszaki Akadémiára (lengyelül: Wojskowa Akademia Techniczna, WAT) informatikai tisztképzésre, amely egy éves nyelvi, és az azt követő öt éves okleveles mérnöki (magiszteri) képzésből állt. A mintegy két generációt átfogó időszak résztvevőinek egy csoportja, a közös emlékek összekovácsoló erejét kihasználva, egy iskolatárs elvesztésének súlyától kísértve, megkísérelte a lehetetlent, a régi iskola és az egykori társak feltalálását, az elszakadt emberi, baráti szálak újbóli összecsomózását.

Így született meg közel öt évvel ezelőtt a WAT Magiszterek Végegylete (magyar-lengyel kibernetikusok civil egyesülete), amely a Fővárosi Bíróság által is bejegyzett alapszabályában a következő célokat fogalmazta meg:

a.) Az Egyesület fő célja a Varsói Katonai Műszaki Akadémia Kibernetikai Kara volt magyar hallgatói szakmai, társadalmi, szociális célzattal létrehozott közösségének, Végegyletének megalapozása, a három

évtizede kialakult és azóta is formálódó közösség számára jogi keretek teremtése;

b) Az Egyesület ápolni, formálni kívánja a honvédelem és a civil társadalom közötti kapcsolatokat;

c) Az Egyesület meg kívánja őrizni a WAT hagyományait, és törekedni fog az Alma Materrel való kapcsolatok ápolására és erősítésére;

d) Az Egyesület célkitűzései közé tartozik az Európai Unió nemzetei és kiemelten a magyar-lengyel kapcsolatok hagyományainak ápolása a műszaki-tudományos együttműködés legfontosabb területét képező információs társadalom formálásában;

e) Az Egyesület tagjaira, szimpatizánsaira, együttműködőre kiterjedő karitatív tevékenységet kíván folytatni;

Az egyesület öt éves tevékenységét legszemléletesebben a <http://vedegylet.varso74.hu/honlap> tartalma szemlélteti.

A volt hallgatók mára már az élet legkülönbözőbb területein találhatók, természetesen a katonai kapcsolat és a lengyel kötődés mind a mai napig fennmaradt.

Véleményem szerint az egyesületünk, tevékenysége és céljai alapján egy bajtársi egyesület. Ezért is csatlakoztunk pártoló tagként a több mint húszéves BEOSZ-hoz.

A vezetőség 1/2010.05.28 számú határozata:

A vezetőség egyesületünk céljaival összeegyeztethetőnek tartja a BEOSZ Alapszabályában meghatározott céljait és azokat elfogadja, megvalósításukhoz, mint pártoló tagszervezet kíván csatlakozni. A vezetőség felhatalmazza az elnököt a pártoló tagság ügyében a további egyeztetések folytatására. A vezetőség a későbbiekben megvizsgálja a teljes jogú tagság ügyének közgyűlés elé terjesztését.

BALOGH JÁNOS MK. EZREDES
ELNÖK

Emlékmű az életmentő főhadnagynak

A Farkasréti temetőben felújították az életmentő tiszt Hanzély Pál főhadnagy erősen megrongálódott nagyméretű síremlékét. A huszonekét éves Hanzély Pál 1927. január 8-án élete feláldozásával megmentett két korcsolyázás közben vízbe esett szolnoki lakost. A hős tiszt áldozatkész magatartásáért a kormányzótól ezüst vitézségi érdemrendet kapott a Magyar Honvédség Tábornoki Kara pedig tiszteletére emlékművet állított a Farkasréti temető honvédségi parcellájában.

Az elmúlt nyolc évtized alatt az erősen megrongálódott emlékművet a szolnoki polgármester kezdeményezésére a honvédelmi miniszter jóváhagyásával a budapesti Toborzó és Érdekvédelmi Központ gondozásával helyreállították.

K. L.

DÁTÉ PANZIÓ

Elérhetőségek:

Cím: Bátorfyerenye, Szorospatak
Ügyvezető Igazgató: Szabics Antal
Telefon/Fax: /32/ 355 - 481
Mobil: 06-30-92-81-357
E-Mail: datepanzio@indamail.hu

Emlékhely a temetőben

A II. világháború hőseinek, és a helyőrségben elhunyt hivatásos katonák, rendőrök, közalkalmazottak tiszteletére emlékhelyet avattak Kiskőrösön, az Evangélikus temetőben.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, több mint tíz évvel ezelőtt együttműködési megállapodást kötött a

tó beszédében megemlékezett a itt eltemetett II. világháborús katonákról, a honvédség kiskőrösön szolgált és a városban eltemetett katonáiról, a közalkalmazottakról és rendőrökről. Ezt követően egy-

Hadtörténeti Intézet és Múzeummal, hogy megőrzik és ápolják az 1848/49-ben, az I. és II. világháborúban elhunytak emlékét. A kiskőrösi Helyőrségi Nyugállományúak Klubja tagjainak fontos a bajtársi szellem továbbvitele az egészségileg megrokkant, szociális helyzetében támogatásra szoruló társak megsegítése és a kegyeleti munkában való részvétel. Ez utóbbi, a Szövetség Alapszabályában is rögzített tevékenység eredménye volt, hogy az egyesület kezdeményezésére, a kiskőrösi önkormányzat, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetség és a Rendőrség támogatásával, továbbá a tagságuk adományaiból, mintegy félmillió forint ráfordításával, nagyon szép Emlékhelyet hoztak létre az Evangélikus temető kijelölt helyén.

Az Emlékhely gondozói, a kiskőrösi nyugállományúak, a Kiskőrösön a II. világháborúban elhunyt 77 szovjet katona felújított sírhelye mellett, ettől a naptól a 47 volt somogyi baka emlékműveit is ápolják.

Az Emlékhely avatásán, a város polgármestere, Domonyi László mellett a város számos képviselője, a katonai és társ rendvédelmi szervek képviselői, a kiskőrösi hagyományőrzők és itt lakók vettek részt. Fadgyas István nyugállományú őrnagy, az egyesület elnöke ava-

házi szertartás keretében felszentelték az Emlékhelyet.

A koszorúk és virágok elhelyezését a hagyományőrzők kiságyúból leadott díszlövése követte. Az emlékhely fel-

avatása a il silenció dallamával zárult. A rendezvényt követően a város polgármestere megköszönte az egyesület áldozatos munkáját, külön kiemelte a jó együttműködést a város és az egyesület között. A baráti beszélgetésen Kocsi László alezredes, a HM képviselője ígéretet tett, hogy a jövőben kiemelten fogják kezelni a hadisírok kérdését.

A BEOSZ nevében Erdős László nyugállományú ezredes köszönetét fejezte ki a polgármesternek az önkormányzat segítő hozzáállásáért, az egyesület támogatásáért.

E. L.

Baka Múzeum

Az örök érvényű mondatnak, melyet Tolna megye, Szekszárd szülöttje Babits Mihály a Nyugat című folyóiratban jelentetett meg, napjainkban is nagy jelentősége és számos követője van. Ezek közé tartozik a Honvéd Hagyományörző Egyesület, mely 2010. szeptember 29-én ünnepelte megalakulásának 20. évfordulóját.

Az Egyesület területi szervezetei között a Tolna Megyei Tagozat – 1993 évi megalakulása óta – kiemelkedően eredményes munkát végez: a múlt

vezésében és megvalósításában. Önkormányzatok, iskolák és más társadalmi szervezetek ez irányú tevékenységének segítségével.

Jelenleg tevékenységünk kiemelkedő területe az I. és II. világháború kezdetének 95. és 70. évében a háborúk Tolna megyei hőseire és áldozatira emlékezve 2009 április 17-én Szekszárdon – a Régi Vármegyeháza épületében – megnyitott „BAKA MÚZEUM” működésének biztosítása.

A gyűjtemény megvalósítása és

értékeinek átöröklésében, a magyar katonai hagyományok megismerésében, őrzésében, ápolásában, folyamatosságának fenntartásában, a hadtörténeti és katonatörténeti emléanyagok gyűjtésében és bemutatásában, a magyar katonai hűség, tisztesség, becsület és helytállás tudatosításában, a hősök és áldozatok emlékének megőrzésében és megőrzésében, összességében a hazaszeretet erősítésében, a honvédelem ügye érdekében.

Ezek kifejezésre jutnak hadtörténeti témájú kiállítások, tárlatok, előadások, író–olvasó találkozók, történelmi vetélkedők, hadijátékok és haditechnikai bemutatók, kegyeleti megemlékezések, hősi emlékhelyek, emlékművek, katonasírok koszorúzásának, emléktáblák állításának megszer-

kezésében és megvalósításában. Önkormányzatok, iskolák és más társadalmi szervezetek ez irányú tevékenységének segítségével.

mondatával nemcsak a megyében, hanem a régióban is egyedülállónak számít.

A kiállítást Nagy János nyugállományú ezredes, a megyei tagozat elnöke, Tálósi Zoltán és Borbandi György kiállító egyesületi tagok ajánlották megnyitása alkalmával a helyszínen megjelent nagyszámú érdeklődő figyelmébe, melyről a megyei sajtó és a televíziók is beszámoltak.

A látogatók között sok a fiatal, a helyi és környékbeli egyéni látogató, de hazai és külföldi turistacsoportok is gyakori vendégek kiállításunkon, melyen látogatóink száma már meghaladja a 2500 főt.

A vendégek szakszerű vezetéssel kapnak ízelítőt három helyiségben, hat vitrinben és nyolc tárolóban elhelyezett I. és II. világháborús emlékgombokból, melyek több száz korabeli fényképet, képeslapot, írásos dokumentumot, több mint kettőezer kézi fegyvert, ruházati, felszerelési, kitüntetői

A „BAKA MÚZEUM” megnyitásához, fenntartásához, működésének biztosításához nyújtott anyagi és erkölcsi támogatásukért köszönetünket fejezzük ki a Tolna Megyei Önkormányzatnak, Szekszárd MJV Önkormányzatának, a HOHE elnökségének, a Tolna Megyei Honvéd Nyugállományúak Klubjának és minden egyes támogatónknak.

Befejezésül egy idézet a Vendégkönyv bejegyzései közül:

„Ezen sorokon keresztül fejezzük ki köszönetünket és jó kívánságainkat a Baka Múzeum létrehozóinak, kik a háborúk Tolna Megyei Hőseinek ilyen maradandó emléket állítottak!”

NAGY JÁNOS

NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

HOHE TM.ELNÖKE

tárgyi emléket tartalmaznak.

A kiállítás különlegességei közé tartozik a magyar, német, szovjet, amerikai repülőgépek alkatrészeinek bemutatása, melyek a II. világháborúban a Tolna megyei légi harcokban vettek részt és váltak azok áldozataivá.

A múzeumi kiállítás megtekintése ingyenes.

Nyitva tartása:

szombaton 09.00 – 13.00-ig

hétfőtől-péntekig: bejelentkezéssel a 06-30/465-0349 vagy a 06-30/226-0868 telefonszámokon.

Tisztelettel hívunk és várunk továbbra is minden érdeklődőt kiállításunk megtekintésére, majd jó hírnevének továbbvitelére.

Emléktábla Kmetty Györgynek

A nyiregyházi Helyőrségi Klubba gyülekeztünk. A Nyíri Honvéd Egyesület, Nyiregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata, a nyiregyházi Városvédő Egyesület és az Evangélikus Egyházközség meghívására vettünk részt, Kmetty György honvédtábornok, egykori nyiregyházi lakos, Iszmail pasa néven török tábornok, Karsz

hős védője emlékére rendezett konferencián és emléktáblájának avatásán. A megnyitót Tóth Sándor nyugállományú ezredes, helytörténész tartotta meg, majd érdekesebbnél érdekesebb előadások hangzottak el Kmetty György életpályájáról, nyiregyházi kapcsolatairól, katonai tevékenységéről a szabadságharcban.

Az előadók sorában köszönhetjük dr. Kedves Gyula, dr. Hermann Róbert, dr. Csorba Győző hadtörténészeket.

Az emléktábla felavatására az evangélikus iskolában került sor, ahol a helyi vezetők képviselői mellett, a Miskolc Helyőrségi Nyugdíjas Klub nevében, Orosz Lajos nyugállományú ezredes is koszorút helyezett el.

LORGER KÁROLY

Marcali kulturális sikerek

A Marcali Bajtársi Egyesületnél az utóbbi időszakban két jelentős sikernek örvendeztek. Az egyik Bognár György versmondó sikere, a másik a Bajtársi Dalárda sorozatos kiemelkedő szereplése.

Bognár György a marcali külső laktanya egykori mester-főszakácsa nem csak a szakmájának, hanem a versmondásnak is kiváló tudora. Évről-évre a nyugdíjasok kistérségi kulturális szemléjén való eredményes szereplése alapján résztvevője a Megyei Művészeti Gála műsorának. A sorozatos sikereken felbuzdulva ez évben még június 5-én részt vett a Dél-dunántúli régió (Somogy, Tolna, Baranya megye) nyugdíjas szavaló versenyén. A versenyen első

helyezést elérve, jogot nyert az országos versenyen való részvételre.

Az országos döntőt 2010. szeptember 10-én, Szolnokon a Megyeháza Dísztermében tartották.

Az országos döntőn egy ma élő magyar költő művéből próza és költészet előadása volt a feladat. Vagyis három percbe sűrítve kellett előadni a választott költő eddigi életútját, munkásságát, majd öt percben egy versét elmondani. Bognár György, Baranyi Ferencet, illetve a Balatoni ballada című versét választotta. A feladat súlyát csak növelte, amikor kiderült, hogy a választott költő, a zsűri egyik tagja.

A 45 fős mezőnyben való helytállásáért különdíjat kapott. A több ajándék közül a legbüszkébb a Baranyi Ferencről kapott dedikált verseskötetre.

A másik siker, amire büszkék vagyunk, a dalárdánkhöz kötődik. A 2004 óta működő dalárda folyama-

tos sikereket ér el a kistérségben, a régióban, országos rendezvényeken és legújabbban külhonban is. Az ez évi fellépéseink közül kiemelkedik a szlovéniai Lendvai Szüret elnevezésű rendezvényen való részvételünk. Szeptember 11-én került sor a hagyományos turisztikai-néprajzi rendezvényre, melyre mindig több ezer látogató jön, hogy megtekintse a hagyományokat bemutató szüreti felvonulást, folklórműsort, élvezze az egykori falusi piacok hangulatát, a színes forgatagot, a finom lendvai borokat.

A Lendvai Kulturális Központ és az Idegenforgalmi Hivatal meghívására vettünk részt e rangos eseményen. A szemerklő esős időben, a délelőtti órákban sok más egyesülettel és Mura menti települések csoportjaival együtt szüreti felvonuláson vettünk részt, ahol szüreti és népdalokat énekeltünk. A délutáni időszakban már kellemes időjárási viszonyok között, 12 szlovén és négynégy magyar és horvát művészeti együttes társaságában kulturális bemutatót bor- és

katonadalokat énekeltünk. A sikeres bemutatkozásunk alapján előzetesen jövőre is meghívást kaptunk, mint mondták, szívesen visszavárnak bennünket. Mi pedig, ha tehetjük, szívesen megyünk!

Mire e sorok az olvasó kezébe kerülnek újabb, nagy élményről adhatnék számot. Előzetesen csak annyit, hogy november 27-én a lendvai vár dísztermében megemlékezünk a Marcali Bajtársi Egyesület és a Szlovén Tiszti Szövetség Lendvai Területi Egyesülete közötti együttműködés 15. évfordulójáról. A rendezvényre, előzetesen, a Bajtársi Dalárda is fellépési felkérést kapott. Ez egy újabb nagyszerű kihívás és megtiszteltetés, hogy a patinás várban, annak dísztermében, ahol 1480-ban Mátyás király is megfordult, énekeljünk.

Örömmel tesszük!

FEHÉR JÁNOS

a „BAJTÁRSAINKÉRT” Alapítvány közhasznúsági adatai a 2009. évről

I. Bevételek

1. magán személyek támogatása	50 000 Ft
2. NCA pályázat	197 000 Ft
3. kamatok	309 000 Ft
4. SZJA 1 %-a	X

összesen 556 000 Ft

II. Kiadások

1. segélyek	325 000 Ft
2. szervezetek támogatása	280 000 Ft
3. személyi jellegű kiadások	657 000 Ft

összesen 1 262 000 Ft

A közhasznúsági jelentés eredeti példánya az Alapítvány székhelyén (1082 Budapest Kerepesi út 29/B.) megtekinthető, a www.bajtarsainkert.freeweb.hu lapról szabadon letölthető.

Dr. Abonyi Máttyás nyá. ezredes

Dr. Abonyi Máttyás nyá. ezredes
kuratóriumi elnök

Az özvegyi nyugdíjról – nem csak hölgyeknek!

A Bajtársi Hírlevélhez eljuttatott elektronikus levélben az özvegyi nyugdíjról kérdezett – különösen az életkori szabályról érdeklődve – egy hivatásos katonaként nyugdíjba került hölgy.

Az özvegyi nyugdíjra vonatkozó szabályozás összetett, mivel a katonákra érvényes speciális szabály (Hjt.¹) ezen ellátás esetében nem tartalmaz külön rendelkezéseket, hanem visszautal a társadalombiztosítás nyugdíj szabályaira². Vagyis a „polgári szabály” tartalmazza a jogosultsági feltételeket, a megállapítási, a feléledésre és a korhatárra vonatkozó szabályokat is. Az eltérés a katonák esetében egyes ellátások mértékében – összecszerúságában – van, ilyen például a „hősi halott” után járó ellátás, az egy éven túli özvegyi nyugdíj, vagy az árvaellátás százalékos mértéke. Özvegyi nyugdíj esetében fő szabályként az özvegy ideiglenes – a haláltól számított egy évig – özvegyi nyugdíjra jogosult, ami az elhunyt nyugdíjának 60%-a. Az ideiglenes özvegyi nyugdíj lejártát követően abban az esetben áll fenn a jogosultság, ha az özvegy a házastárs halálakor a reá irányadó öregségi korhatárt betöltötte, rokkant, legalább két árva ellátásra jogosult gyermek, vagy egy fogyatékkal élő vagy

tartósan beteg gyermek eltartásáról gondoskodik. A kérdésre utalva itt fontos megjegyezni, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár alatt a társadalombiztosítási szabály szerinti irányadó életkort kell érteni. A szabály értelmezése, hogy figyelembe kell venni a TB rendszerében meglévő nyugdíjkorhatár emelkedésre vonatkozó eltérő életkori szabályokat. Ugyancsak fontos, hogy az özvegyi nyugdíj feléledése esetén azt a korhatárt kell figyelembe venni, ami a haláleset bekövetkezésekor az özvegyre irányadó volt. *Példán bemutatva: 2008. februárjában bekövetkezett halálesetnél, az igénylő házastárs – férfi vagy nő - 1955. márciusában született. Esetében az ideiglenes özvegyi nyugdíj lejártát követően – az irányadó 62. éves öregségi korhatárt figyelembe véve – az özvegyi nyugdíj 2017-ben éledhet fel. Ugyan ez 2010-ben bekövetkezett haláleset esetén 2019. lesz mivel az irányadó korhatár ekkor – az 1955-ben születettek esetében már 64 év. Mind a két esetben a korhatár betöltése az ideiglenes özvegyi nyugdíj megszűnését követő tíz éven belül még bekövetkezik. Az állandó özvegyi nyugdíj elbírálásánál, illetve a feléledésénél az igénylőre vonatkozó életkori kedvezményeket – korked-*

vezmény, korengedmény, előrehozott öregségi nyugdíj – nem lehet figyelembe venni. Ebben az esetben ugyancsak nem érvényesül a hivatásos katonák esetében eltérő – a szolgálati viszonyra vonatkozó – felső korhatár sem. Az özvegyi nyugdíj feléledését a jogosultság bekövetkezésekor kérelem benyújtásával kell kezdeményezni, melyet lehet közvetlenül a HM KPÜ IMNYI³ Nyugdíjmegállapító Osztályra, az érdekvédelemhez vagy a toborzóirodához küldeni.

SZTANÓ ZSUZSANNA
ÖRNAGY

1 a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV törvény

2 társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény 1997. évi LXXXI. törvény

3 HM Közgazdasági és Pénzügyi Ügynökség Illetmény, Munkaügyi és Nyugdíjmegállapító Igazgatóság

Megy a gőzös...!

A Nagykánizsai Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományúak Klubja, megalakulásának negyvenedik évfordulóját ünnepelte. Az üdvözlések és köszöntők elhangzása után a klub elnöke Poprádi Zoltán nyugállományú ezredes ünnepi, a múltra visszatekintő beszédében felelevenítette az elmúlt negyven év legfontosabb történéseit, méltatta elődeink munkásságát.

Kiemelten szólt azokról, akik sokat tettek az elmúlt 40 év során munkájukkal a közösségért, tevékenységükkel elősegítették, hogy a klub a mai körülmények között is előkelő helyen áll mind városi mind országos viszonylatban a nyugdíjas katonák és hozzátartozóik, öz-

vegeik érdekvédelmének érvényre juttatásában, a kulturális életének, szabadidejének tartalmas megszervezésében. Elismerően nyilatkozott a nyugdíjas katonák és a civil lakosság kapcsolatáról, melyet legjobban az a tény bizonyít, hogy a klub tagságának jelentős részét ők alkotják.

Zárszavában elmondta, hogy az eddig végzett munka megfelelő alap a jövőre nézve, ennek továbbfejlesztése lehet a cél. Jó együtt lenni és kívánjuk, hogy sok-sok évet tölthessünk el erőben és egészségben.

Ezt követően, a klub eddigi tevé-

kenysége elismeréseként, a Nagykanizsa Megyei jogú Város Önkormányzata által adományozott zászlót adta át Cseresznyés Péter országgyűlési képviselő, alpolgármester. Az átadás után a zászlóra az önkormányzat, az együttműködő és támogató társszervezetek kötöttek szalagokat.

Ezután a kiemelkedő munkát végzettek okleveleket, a kerek évfordulót ünneplő tagtársaink könyvjutalmakat vehettek át. Az ünnepség zárásaként a „Nagykanizsai ORFF ütős együttes” fergeteges műsorával kedveskedett az ünnepelőknek.

Az estébe nyúló rendezvény fehérasztalos vacsorával, baráti beszélgetésekkel ért véget, melyek során fellelevenedtek az elmúlt évek legkiemelkedőbb, legjobban sikerült epizódjai. A terem nem egyszer hangos kacagással volt teli, jó érzés volt látni a mosolygós, vidám klubtagjainkat.

TARR ERNŐ
NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES

A hetesek bajtársi találkozója

A Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület immár negyedik alkalommal szervezte meg az egykori MN 7. gl. hadosztály bajtársi találkozóját, október 7-én, a magasabbegység megalakulásának 60. évfordulója alkalmából. A találkozón közel 250 fő vett részt az ország különböző városaiból, községeiből, akik valamikor a hadosztály alakulatainál teljesítettek szolgálatot. A találkozót gondos, körültekintő szervezőmunka előzte meg, melynek fővédnökségét dr. Kovács Tamás altábornagy, legfőbb ügyész, védnökségét Benkő Tibor altábornagy, a HM Honvéd Vezérkar főnöke, Sipos Géza nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnöke és Ficsor József, Kiskunfélegyháza város volt polgármestere vállalták.

A visszaemlékezést dr. Kovács Tamás altábornagy, legfőbb ügyész indította el, amikor is a Szegedi Katonai Ügyészség tagjaként a volt hadosztály törvényességek betartását, a szolgálati és függelmi viszonyok érvényesülését felügyelte. Sok olyan élményt adott közre, amelyeket ugyan a jelenlévő volt egységparancsnokok átéltek, de mégis jó volt hallani, újra átélni. A város polgármestere a hadosztály megszűnése utáni tapasztalatokról beszélt, arról, hogyan vállalták a végleges letelepedést vállaló állomány problémájával összefüggő kérdések megoldását. Szólt arról, hogy több mint 300 család elhelyezkedéséről, a gyerekek iskoláztatásáról, és ahol arra igény merült fel, munkába állításáról kellett gondoskodni. Sipos Géza nyugállományú ezredes az érdekképviselő BEOSZ által szerzett húszéves tapasztalatait összegezte, ismerte a tagegyesületek ilyen irányú munkáját, mivel mindegyik volt helyőrségben jól működő tagegyesületek fogják össze az ott élő nyugállományú katonatársadalmat.

A vezérkari főnök képviselőjében megjelent Juhász István vezérőrnagy az MH jelenlegi helyzetéről, feladatvállalásairól adott tájékoztatást, megkülönböztetett figyelemmel a NATO szervezetében vállalt kötelezettségekről.

Több felszólaló szólt a volt hadosztály szerepéről, a kiképzésekről, gyakorlatokról, a népgazdasági munkáról, és a katasztrófa-elhárításokról, különösen a tiszai és a kőrösi árvízi védekezésekről.

A találkozó ünnepi ebédrel, illetve az ezt követő baráti találkozóval zárult, megköszönve a Petőfi Bajtársi Egyesület szervező munkáját.

DELI JÓZSEF NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

Ezzel a jelszóval kapták a meghívót a Bocskai István Bajtársi Egyesület megalakulásának 40. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségre az egyesület tagjai és a meghívott vendégek. A debreceni Kossuth laktanyában megtartott rendezvényen a fegyveres erők és rendvédelmi szervek volt tagjai – ma már nyugállományban levő – tisztjei, tiszthelyettesei, közalkalmazottai, a Honvédelmi Minisztérium, továbbá más társszervezetek képviselői jelentek meg.

Az ünnepségen visszaemlékeztek a kezdetekre, az elmúlt negyven év eseményeire, hitet téve a hivatástudatból eredően, hogy a haza védelmének életük végéig eleget kívánnak tenni.

Az egyesület létrehozásának körülményeiről Újvárosi Endre nyugállományú alezredes, a Tiszti Klub volt parancsnoka, valamint Kollár János nyugállományú rendőr vezérőrnagy, korábbi megyei főkapitány tartottak tájékoztatót.

Kiss Csaba nyugállományú százados, a Bocskai István Bajtársi Egyesület titkára az egyesület több évtizedes tevékenységéről adott számot. A Honvéd Vezérkar főnökének emléklapjához írt köszöntőt Gulyásné Kovács Rita főtörzsőrmester olvasta fel.

Az egyesület létének fontosságát a BEOSZ részéről Vadászi Tibor nyug-

állományú vezérőrnagy, valamint Majoros László nyugállományú ezredes, volt helyőrségparancsnok méltatta. Szarka János nyugállományú ezredes, az egyesület elnöke a huzamosabb időn át kimagasló munkát végző egyesületi tagoknak emléklapot adott át.

Az ünnepség szünetében a résztvevők megtekintették az egyesület történetéből – Oláh László nyugállományú

alezredes és Rontó Géza nyugállományú őrnagy által – összeállított kiállítást.

Az ünnepség végén a Honvéd Egyesület művészei nagy sikerű műsort adtak elő. Az érzelmektől sem mentes rendezvényt díszebéd, majd családi bál zárta.

ÚJVÁROSI ENDRE

NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES

Fórum az özvegyeknek

Tatán a Bajtársi Egyesület harmadik alkalommal rendezte meg a katonaözvegyek fórumát. A programnak a Helyőrségi Klub adott otthont. A BEOSZ-t, Bódi Jánosné, a nőtagozat elnöke képviselte. A résztvevők megemlékeztek a közelmúltban elhunyt bajtársokról, tájékoztatót hallgattak meg humánpolitikai kérdésekről, Robozné Schönfeld Zsuzsanna alpolgármester előadásában. A Toborzó és Érdekvédelmi Iroda képviseletében Papp Szilvia százados beszélt az özvegyeket megillető juttatásokról.

A rendezvény hangulatos zárásáról Lázár Antal operett-dalokból összeállított klarinét-bemutatója gondoskodott. A találkozót egy közösen elfogyasztott ebéd zárta.

SÁRKÖZI JÓZSEF

NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES, ELNÖK

Koszorú a Bem-szoborra

Bem József hadvezér halálának 160. évfordulójáról, koszorúzással egybekötött ünnepi ülésen emlékezett meg a kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület tagsága. Az előadó, Bárdos László nyugállományú alezredes, Bem élettörténetéből mindekelőt az 1848/49-es szabadságharcot emelte ki. Tevékenységét a magyar képviselőház a „nagyszebeni hősnek” elnevezésű kitüntetéssel ismerte el.

Bem tábornokra Kiskunfélegyházán nemcsak a katonák emlékeznek, hanem a város lakossága is. A Bem-szobrot, melyet a volt helyőrségi klub udvarán helyeztünk el a helyőrség megszűnésének időszakában, nem csupán a kerek évfordulókon koszorúzzuk meg, hanem minden évben a nemzeti ünnepünkön is.

DELI JÓZSEF

Nyíregyháza 40 éves

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének immár 18 éve tagja a Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek Nyugdíjas Klubja Nyíregyházán. A napokban ünnepelte fennállásának 40. évfordulóját. Az ünnepséget megtisztelte jelenlétével Ipacs József nyugállományú ezredes, a BEOSZ ügyvezető alelnöke és Esküdt Lajos nyugállományú alezredes is. A klub vezetősége és tagsága méltóképpen felkészült e ritka jubileumra. A rendezvényen részt vettek azoknak a szervezeteknek a vezetői, vagy utódaik, akik az elmúlt négy évtizedben, valamilyen formában segítettek a klub működését. Megemlékeztek az alapítóról és azokról a vezetőségi tagokról, akik már nem lehettek közöttünk. Részt vettek a megyei, városi nyugdíjas szövetségek elnökei is, továbbá a város több nyugdíjas egyesületének vezetői. A tagság örömet csak fokozta a honvédelmi miniszter levele, amelyben tájékoztatott bennünket a művelődési otthon (Tiszti Klub) fennállásának meghosszabbításáról. Köszönik az eddigi támogatást, jól együttműködnek a

kiegészítő parancsnokság, a toborzó és érdekvédelmi iroda munkatársaival. Továbbra is hetente találkoznak egymással a tagok, és együtt készülnek a különböző rendezvényekre. Részt vesznek a régió által szervezett

rendezvényeken is. A közös megemlékezésen, elismeréseket adtak át, majd a Honvéd Művészegyüttes műsorát tekintették meg.

BE CZÓ PÁL

NYÁ.ALEZREDES ELNÖK

Elment Glósz Róbert

A gyászoló család, a Magyar Honvédség, az aktív és nyugállományú katonák nagy közössége, valamint a Honvéd Együttes és a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület búcsúztatta a Fiumei úti temetőben Glósz Róbert nyugállományú alezredest, a katonai filmzés nagy öregjét.

Glósz Róbert életében kiegyensúlyozott helye volt a munkának és a családnak. A munka szeretete és tisztelete motiválták a helytállásra a munkahelyén egész aktív életében. Munkatársai becsülték egyszerűségéért, kollegialitásáért, megbízhatóságáért. Így történhetett meg csakis, hogy a katonai szolgálatban eltöltött 42 éve végig a katonai filmgyártáshoz, végül is a mindenkor Katonai Filmstúdióhoz kötötte. Hűséges típus és hűséges ember volt. 515 rövidfilmet készített, filmjeivel számtalan fesztiválon aratott sikert, nyert díjakat.

Álljanak itt emlékül a költő, Arany János szavai:

„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élte kincsét, ámbár napja múlt,
Hanem lerázván, mi benne földi,
Egy éltető eszmévé finomul.”

Nyugodj békében. Emléked soha sem feledjük!

Gungli Emil nyugállományú ezredes emlékére

A pusztavacsi lőszerbázison indult a tiszti pályafutása és ott is fejeződött be. A fiatal pirotechnikus hadnagy karrierje 1955-ben kezdődött, és pályája csúcsán 1988-ban parancsnoki beosztásból került nyugállományba. Ezt követően még 22 évet szentelt a hőn szeretett hivatását megőrizve és tovább élve a helyőrség nyugállományú klubjának kapitányi posztján.

Agilis, jó szervezőkészségű, kapcsolatokat teremtő és ápoló egyéniség volt. Személyes vonzereje és helyi elismertsége lehetővé tette, hogy a klub kollektívájának tevékenységét, közösségi alkotóerejét elismerjék és értékeljék. Néha azt lehetett érezni, hogy Ő maga a klub.

Egyszemélyi vezetőként még a részfeladatokról is keveset adott át vezetőtársainak. Pusztavacs és Örkény társadalmi életének fontos és meghatározó személyisége volt. Még megromlott egészségi állapotában is ragaszkodott az általa teremtett és tisztelt klub közösségéhez, akik mindig őszintén becsülték lelkesedését, tenni akarását. Most viszont akaratlanul is nagy űrt hagyott maga után. Elvesztését bajtársi közösségének minden tagja és kedves családja, a felesége, a három gyermeke és a hat unokája, valamint mi mindannyian nehezen viseljük. Nyugodjon békében és maradjon meg soká emlékezetünkben.

Győri Obsitosok

Egy jól sikerült bajtársi, baráti találkozó után, az összefogás jeleként kilenc fővel alakult meg a „Győri Obsitosok”. A jó hangzású katonanóták éneklése üdítően hat ránk és a hallgatóságra egyaránt.

Eddig hat megyében léptünk fel, Marcalitól, Székesfehérváron át Budapestig. De Kenderesen is tiszteletünket tettük egy katonadal-fesztiválon. Hallattuk hangunkat többször különböző

nyugdíjas összejöveteleken, polgárőrnapon, nőnapon, falunapon, hősök napján, de Bajnán szüreti felvonulás alkalmával már többször is. Több mint 150 hivatalos színpadi szereplés után, az összefogás eredményeként november elején a városháza reprezentatív éttermében ünnepeltük megalakulásunk 5. évfordulóját.

Megtisztelt és köszöntött bennünket Esküdt Lajos ezredes a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségétől, akitől segítséget, elismerő oklevelet, könyveket kaptunk. A BEOSZ megalakulásunk után elsőként karolt fel bennünket. Az ünnepségen megjelent Tóth Gábor ezredes, a megyei védelmi bizottság titkára, és méltató szavak kíséretében oklevelet adományozott a Győri Obsitosoknak.

Bári Olga, a Pannon Nyugdíjas Szövetség alelnöke szívhez szóló méltató szavai könnyeket csaltak néhányunk szemébe. Olyan üzenetet kaptunk, hogy amit művelünk a megyében és a megyén kívül is, példa értékűnek mondható. Többször személyes résztvevője olyan városi vagy megyei rendezvénynek, ahol az általunk előadott nóták hallatán sokan jól érzik magukat. Az öt éves évfordulóra a Pannon Nyugdíjas Szövetségtől öt üveg nemes italt kaptunk, hogy a torkunk ki ne száradjon. Ezenfelül dicséző oklevelet, amelyet Nagy Péter elnök adott át.

A Megyei Nyugdíjas Szövetség két 80 éven felüli társunknak, Szibner Tibornak és Szabó Ferencnek könyvet adományozott, amelyeket Czifrik Ferencné alelnök adott át.

TAKÁCS IMRE ALAPÍTÓ TAG

Obsitos együttes Rétságon

A rétsági Pro Urbe díjjal kitüntetett Hunyadi János Nyugállományúak Klubja által rendezett kistérségi idősök találkozóján, 2010. október 2-án, nagy sikerrel szerepelt az Obsitos Együttes. Színvonalas műsorukban a katonazene iránti nosztalgia és a megszépült múlt is benne volt. Az együttest a közönség négyszer tapsolta vissza. Műsoruk alapján, a nagy sikerre tekintettel mindig szívesen látott vendégek lesznek Rétságon.

A rendezvényen adományt gyűjtöttek a honti árvízkárosultak részére, melyet a program keretében átadtak Hont polgármesterének.

HANGYÁSI JENŐNÉ ELNÖK

Hagyományőrzés – mesterfokon

Szolnok város történetének sikerekben és kudarcokban, örömeiben és tragédiáiban, szenvedésekben teli évszázadai során elsősorban stratégiai, földrajzi fekvésének következtében mindig a nagy társadalmi, politikai katonai történések sodrában volt. Magyarországon nem történt olyan jelentős esemény, hogy ne állította volna kihívások elé a települést, ne kényszerítette volna példás helytállásra, sokszor az emberi erőt meghaladó áldozatok meghozatalára lakosságát.

Az itt élők sorsa mindig is milliónyi szállal kötődött a hadi eseményekhez, a katonasághoz. Eleinte ezt az állapotot a katonaváros kifejezéssel illették, majd egyre inkább úgy, hogy Szolnok a katonák városa. Akár a távoli, akár a

közelmúlt eseményeire tekintünk, a település életében ott volt és a távlatok azt sejtetik, hogy hosszabb távon ott is marad a katonaság, mint eszmény, és mint intézmény. Ebből a gazdag forrásból elevenít fel fejezeteket, fontosabb eseményeket, történéseket Fekete István a „Katonák városa” című könyve, amit több mint száz kép, vázlat, ábra tesz szemléletesebbé.

A szerző munkássága révén szorosan kapcsolódik a BEOSZ tevékenységéhez, úgyis mint a Szövetség Észak-Magyarországi régiójának vezetője, és úgyis, mint a hagyományőrző tevékenység aktív munkatársa. A könyv a Zrínyi Kiadó gondozásában jelent meg, és az Alexandra Könyvesboltokban vásárolható meg.

40 éves a miskolci klub

40 éves lett a miskolci Helyőrségi Nyugállományú Klub, amely eseményről nagyszabású ünnepség keretében emlékeztek meg a Borsod megyében élő nyugdíjas katonák. A klub elnöke és vezetősége meghívta a klubtagok életét segítő aktív szervezetek parancsnokait, vezetőit is, köztük az MH Kelet-magyarországi Hadkiegészítő Parancs-

támogatják a nehéz anyagi helyzetbe került katonákat, hogy szorult helyzetükön enyhíteni tudjanak. A bajtársias-sággal, a bennük kialakult hagyománytiszteelő értékrenddel, összetartozással és szeretetükkel erősítik közösségüket.

Az ünnepi rendezvényt Orosz Lajos nyugállományú ezredes, a klub titkára nyitotta meg. Ezt követően a program

éves történetéről, alapítóiról, vezetőiről, tartott emlékező előadást a klub elnöke, Magyar Géza nyugállományú ezredes, az idősek világnapjáról dr. Mokrai Mihály alpolgármester emlékezett meg. Az ünnepség honvédelmi miniszteri, vezérkar főnöki, államtitkári elismerések és díszoklevelek átadásával folytatódott. A Helyőrségi Nyugállományú Klub emlékszászlójára szalagot kötött az adományozó, a Magyar Honvédség Kelet-magyarországi Hadkiegészítő Parancsnokság parancsnoka nevében Vítár Zsolt alezredes, megbízott parancsnokhelyettes.

SZOMBATI EMESE MÉRNÖK ÓRNAGY

nokság megbízott parancsnokát, helyettesét és az 1. Toborzó és Érdekvédelmi Iroda irodavezetőjét, érdekvédő munkatársait, a város polgármesterét, a megyében élő volt katonai szervezetek parancsnokait és a nyugdíjas társ-szervezetek vezetőit, valamint a Kassai Nyugdíjas Klub képviselőit, akik örömmel elfogadták a meghívást.

A klub 1970-ben alakult, tagjai között tudva Miskolc város és az akkori helyőrség katona nyugdíjasait, özvegyeit, valamint a rendvédelmi szervezetek nyugállományú tagjait és özvegyeit. A 90-es években a klub létrehozott két alapítványt, melyek komoly felkészültséggel és anyagi gondoskodással a klub céljának megfelelően felkutatják és

a HM Honvéd Együttes színes műsorával folytatódott, mely fergeteges sikert aratott a résztvevők között. A klub 40

Szilveszterezzen a Stefánián!

Ez év szilveszterén is remek szórakoztató programokat igyekszik kínálni Önöknek a Honvéd Kulturális Központ.

A Stefánia étteremben december 31-én 19 órától sztárvendégekkel, fergeteges tánczenével, ízletes ünnepi vacsorával várjuk vendégeinket.

Kedvezményes belépődíj igényjogosultaknak: 11.000 és 14.000 Ft

A Pódium bárba a táncolni szerető családokat, baráti társaságokat invitáljuk.

Kedvezményes belépődíj igényjogosultaknak: 2.000 Ft

Katonáknak és honvédségi dolgozóknak december 15-ig előfoglalási lehetőséget biztosítunk.

A részletekről a (1) 273 4139, (1) 273 4128 telefonszámokon, valamint a www.stefania.hu weboldalon érdeklődhet!

Honvéd Kulturális Központ, Budapest, XIV. Stefánia út 34-36.

Zalakoppányi kopjafák

Az első világháborúban elesett hősök emlékére állítottak kopjafákat Zalakoppányban.

Az emlékhely megvalósítói a polgárőrök voltak, az avatás megszervezését pedig Kulcsár Attila elnök vezetésével, a Sümegcsehi Polgárőr Tűzoltó Egyesület tagjai készítették, a környezet kialakítását, a tereprendezést, az alapozási munkát, a betonozást, a faültetést Hetényi Ferenc és Orczi Henrietta – elnök és alelnök – vezetésével a Zalakoppányi Polgárőr Egyesület tagjai végezték el. A forgalom irányításában a Gyenesdiási, a Csáfordi és a Zalakoppányi Polgárőr Egyesületek tagjai vettek részt. Az ünnepség hangulatát Katona János alezredes, karnagy vezényletével az MH Veszprémi Légió Zenekar színesítette. Az emlékhelyet a HM Tábori Lelkészi Szolgálat vezető püspöke, Berta Tíbor ezredes, Takács Tamás alezredes, kiemelt tábori lelkes és a helyi plébánosok szentelték fel. A fővédnök honvédelmi minisztert a hadisírgondozó hivatal vezetője, Papp Ferenc alezredes képviselte, és ő tartotta meg az ünnepi köszöntőt, majd az ORFK és az OPSZ képviselője, Zámbo Péter rendőr ezredes mondta el Gyóni Géza Csak egy éjszakára című versét.

Az ünnepségen részt vettek még a polgármesterek, az országgyűlési képviselők, a Zala megyei és kistérségi rendőrkapitányságok képviselői, továbbá a kistérség vezetői is.

BOZSÓK FERENC
ELNÖK-RÉGIÓVEZETŐ

Szilveszterezzen a Stefánián!

**Sztárvendég:
Auth Csilla és Ádok Zoli**

GRAWE
Életbiztosító Zrt.

AZ ÖN ÉLETBIZTOSÍTÓJA

A MAGYAR KÉZILABDA SZÖVETSÉG
TÁMOGATÓJA

- LENDÜLET
- DINAMIZMUS
- KITARTÁS
- ERŐ

www.grawe.hu

Tisztelt Bajtársak!

Köszönetet mondunk, mint a BEOSZ hivatalos együttműködő partnere a Bajtársi Szövetség Elnökének Sipos Géza nyugállományú ezredes Úrnak és az Országos vezetőségnek, hogy pár gondolatban, röviden bemutathatjuk társaságunk tevékenységét.

Cégünk alapítója a GRAWE konszern. 182 éve stabilan és biztosan szolgálja ügyfeleit. Tőkeerősége és likviditása kiemelkedően magas. A független biztosításközvetítők szakmai felkészültsége üzleti korrektsége, segítőkészsége valamint több mint 1 millió ügyfelük bizalma alapján mára a magyar biztosítási piac elismert szereplőjévé vált.

MIC Biztosítási Alkusz Kft.
Budapest, 1117 Budafoki út 111.

„Megfelelő biztosítási védelem Mindenki számára”
János főherceg, alapító

Fő tevékenységi köre az ön- és a családról való gondoskodás, megtakarítás és egyéb kiegészítő szolgáltatás. Programja a váratlan, előre nem tervezett élethelyzetek megoldásához nyújt segítséget. Társaságunk az egész ország területén lefedettséggel rendelkezik.

Szolgáltatásunk részleteiről, a régiók és a tagegyesületek által szervezett előzetesen egyeztetett helyen és időben tartunk az önök részére tájékoztatást.

Bognár Ernőné
06 20 239-3500
e-mail:
bognarernone@t-online.hu

Rabi Imre
Tel: 06 30 392-5765
e-mail:
imrerabi68@gmail.com

Sipos Géza
nyugállományú ezredes
ajánlásával